

**PREZYDENT
MIASTA RADOMIA**

WP-III.310.6.2020.MW2

Radom, 14.01.2021 r.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA.

Prezydent Miasta Radomia, działając na podstawie art. 14j § 1 I § 3, art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.) w związku z art. 1, ust. 1 pkt 2 oraz art. 6, ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1546 z późn. zmian.) po rozpatrzeniu wniosku opatrzonego datą 22 października 2020r. (data wpływu do organu podatkowego 29 października 2020r.) w sprawie udzielenia pisemnej indywidualnej interpretacji prawa podatkowego w zakresie dotyczącym obowiązku wniesienia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego komornikowi w postępowaniu egzekucyjnym uznaje stanowisko wnioskodawcy za prawidłowe.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 22 października 2020r (data wpływu do organu podatkowego 29 października 2020r.) wnioskodawca - _____, zwrócił się do organu podatkowego o wydanie „interpretacji przepisów: art. 1, ust. 1 pkt 2 ustawy oraz art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1000 z późn. zm., dalej jako: Ustawa o opłacie skarbowej) w

PREZYDENT MIASTA RADOMIA - RADOSŁAW WITKOWSKI
ul. Kilińskiego 30, 26-600 Radom, tel. 48 36 20 201 fax: 48 36 26 753, e-mail: prezydent@umradom.pl
www.radom.pl
Sprawę prowadzi Małgorzata Woźniak tel. 48 36 20 291, e-mail: m.wozniak@umradom.pl

zw. z art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1460 z późn. zm.) w zw. z art. 5 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.: dalej jako Kodeks postępowania administracyjnego), art. 1, art. 2 oraz art. 3 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 771 z późn. zm., dalej jako: „Ustawa o komornikach z 2018r r.”).

Do wniosku o wydanie interpretacji dołączona została kserokopia potwierdzenia uiszczenia opłaty skarbowej na rachunek bankowy w wysokości 40 zł. tytułem „Opłaty od wniosku w sprawie interpretacji indywidualnej”.

Z treści wniosku wynika co następuje:

„Opis zaistniałego zdarzenia

Wnioskodawca jest osobą fizyczną – radcą prawnym, który działając jako profesjonalny pełnomocnik, podejmuje się reprezentowania podmiotu gospodarczego (dalej jako: Klient) w sprawach związanych z windykacją przysługujących mu wierzytelności na etapie postępowania rozpoznawczego przed sądami powszechnymi oraz na etapie postępowania egzekucyjnego. Podstawą działań podejmowanych w imieniu Klienta przez wnioskodawcę jest pełnomocnictwo udzielone przez Klienta. W przypadku gdy właściwy sąd wyda nakaz zapłaty bądź wyrok (opatrzone klauzulą wykonalności na rzecz Klienta) wnioskodawca występuje do komornika z wnioskiem o wszczęcie egzekucji. Wraz z wnioskiem o wszczęcie egzekucji wnioskodawca przedkłada komornikowi pełnomocnictwo udzielone przez Klienta do reprezentowania go w sprawie.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt. 2 Ustawy o opłacie skarbowej, złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury w sprawie albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym podlega opłacie skarbowej.

Wnioskodawca powziął wątpliwość co do obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej z tytułu pełnomocnictwa składanego komornikowi w postępowaniu egzekucyjnym w związku z czym występuje z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej do Prezydenta Miasta Radomia jako organu podatkowego właściwego w sprawach opłaty skarbowej na podstawie art. 12 ustawy o opłacie skarbowej.

Pytanie przyporządkowane do stanu faktycznego

Czy Wnioskodawca jako pełnomocnik Klienta zobowiązany jest do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego komornikowi?

Stanowisko wnioskodawcy przyporządkowane do pytania

W ocenie Wnioskodawcy pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa.

Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy

Wnioskodawca wskazuje, że zamknięty katalog czynności, które podlegają opłacie skarbowej, został zawarty w art. 1 Ustawy o opłacie skarbowej (dalej jako: UOS). Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, opłacie skarbowej *podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury, albo jego odpisu, wypisu lub kopii.*

1. w sprawie z zakresu administracji publicznej lub

2. w postępowaniu sądowym

Art. 5 UOS wskazuje, że obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych i jednostkach organizacyjnych niemających osobowości prawnej, jeżeli skutek dokonanego przez nie zgłoszenia lub na ich wniosek dokonuje się czynności urzędowej, albo jeżeli na ich wniosek dokonuje się czynności urzędowej, albo jeżeli na ich wniosek wydaje się zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję), a w przypadku złożenia dokumentu, o którym mowa w art. 1, ust. 1 pkt. 2 UOS (pełnomocnictwo) ustawy o opłacie skarbowej - na mocodawcy, pełnomocniku, przedsiębiorcy lub prokurencie.

Przywołany przepis art. 1 UOS nie stanowi jednak wyłącznej przesłanki dla określenia obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej. Istotne znaczenie ma również treść normy wynikającej z art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej, która określa moment powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej. W myśl powołanego przepisu niniejszy obowiązek powstaje wyłącznie z *chwilą złożenia dokumentu pełnomocnictwa:*

1. w organie administracji publicznej,

2. sądzie lub

3. podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy tj. podmiocie innym niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej.

W ocenie Wnioskodawcy nie ulega wątpliwości, iż postępowanie egzekucyjne, w ramach którego Wnioskodawca złożył pełnomocnictwo nie jest postępowaniem z zakresu administracji publicznej ani postępowaniem sądowym, zaś komornik sądowy nie jest organem administracji publicznej, sądem czy też podmiotem innym niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej.

PREZYDENT MIASTA RADOMIA - RADOSŁAW WITKOWSKI

ul. Kilińskiego 30, 26-600 Radom, tel. 48 36 20 201 fax: 48 36 26 753, e-mail: prezydent@umradom.pl

www.radom.pl

Sprawę prowadzi Małgorzata Woźniak tel. 48 36 20 291, e-mail: m.wozniak@umradom.pl

1. Brak możliwości uznania komornika za organ administracji publicznej lub podmiot inny niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej.

Na wstępie zaznaczyć należy, iż postępowanie z zakresu administracji publicznej, jak wynika z art. 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, regulowane jest przez przepisy procedury administracyjnej, postępowanie egzekucyjne podlega zaś regulacji Kodeksu postępowania cywilnego. Teza ta potwierdzona została w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 września 2008 r., sygn. I SA/G 192/08, gdzie jednoznacznie stwierdzono, iż *z oczywistych względów należy wykluczyć pogląd, iż sądowe postępowanie egzekucyjne może mieścić się w kategorii spraw z zakresu administracji publicznej*. Stąd też za zasadny uznać należy wniosek, iż postępowanie egzekucyjne nie jest postępowaniem z zakresu administracji publicznej.

W art. 5 § 2 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego ustawodawca określił katalog podmiotów, które uprawnione są do prowadzenia postępowań z zakresu administracji publicznej, wskazując, że są to: ministrowie, centralne organy administracji rządowej, wojewodowie, działające w ich imieniu lub we własnym imieniu terenowe organy administracji rządowej (zespolonej i niezespólonej) oraz organy jednostek samorządu terytorialnego i inne organy i podmioty powołane do załatwienia spraw należących do właściwości tych organów w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych albo załatwiane milcząco. Nie sposób uznać ażeby komornik należał do którejkolwiek z kategorii podmiotów wymienionych w przywołanym przepisie.

Brak możliwości zakwalifikowania komornika jako podmiotu wykonującego zadania z zakresu administracji publicznej, innego niż organ administracji rządowej i samorządowej potwierdza również interpretacja ogólna Ministra Finansów z dnia 9 czerwca 2015 r. (sygn. PT1.050.1.2015.LJU.19) w zakresie opodatkowania podatkiem od towarów i usług czynności wykonywanych przez komorników sądowych, gdzie powołując się na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wskazano, że (...) *komornicy nie są związani z władzami publicznymi jako pracownicy, ponieważ nie są włączeni do administracji publicznej. Prowadzą działalność na własny rachunek i własną odpowiedzialność; mogą swobodnie, chociaż podlegają pewnym ograniczeniom prawnym, ustalić w jaki sposób będą wykonywać swoją pracę i sami otrzymują środki, z których pochodzą ich dochody*".

Reasumując, na gruncie Ustawy o opłacie skarbowej brak jest podstaw, aby uznać, że komornik jest organem administracji publicznej bądź też podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej innym niż organ administracji rządowej i samorządowej. Tym samym, złożenie

komornikowi pełnomocnictwa w postępowaniu egzekucyjnym stanowi złożenie go „w sprawie z zakresu administracji publicznej”, które to złożenie podlega opłacie skarbowej zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 UOS.

2. Brak możliwości uznania komornika za sąd, a prowadzonego przez niego postępowania egzekucyjnego za postępowanie sądowe.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy o komornikach z 2018r., analogicznie jak pod rządami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz. U. 2018 r. poz. 1309 z późn. zm.) komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym (art. 1 ustawy o komornikach i egzekucji z 1997 r.). W myśl przywołanej regulacji oczywistym jest, że komornik nie posiada statusu sądu.

Podobnie na utożsamianie organu egzekucyjnego jakim jest komornik z sądem nie pozwala Ustawa o opłacie skarbowej. W tym zakresie jednoznaczne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie, który rozstrzygając kwestie statusu komornika w kontekście tej ustawy, w wyroku z dnia 8 lutego 2017 r. (sygn. I SA/OI 972/16) wskazał, iż z prawnokonstytucyjnego punktu widzenia komornik jest organem władzy publicznej, i to nie tylko w znaczeniu funkcjonalnym, ale i podmiotowym. Jest on pomocniczym organem wymiaru sprawiedliwości, a w świetle przepisów prawa egzekucyjnego wyodrębnionym od sądu organem egzekucyjnym. W uwzględnieniu przepisów prawa administracyjnego komornik jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w swojej argumentacji przytoczył również stanowisko Trybunału Konstytucyjnego wyrażone w wyroku z dnia 12 kwietnia 2021 r. sygn. SK 21/11, gdzie Trybunał ten wprost wskazał, że komornik nie jest organem władzy sądowniczej - pomimo organizacyjnego i funkcjonalnego powiązania z władzą sądowniczą, komornicy nie są jednak organami tej władzy i nie sprawują wymiaru sprawiedliwości. Dalej Wojewódzki Sąd Administracyjny wskazuje, iż Komornicy przejęli wprawdzie część kompetencji władzy publicznej w zakresie możliwości prowadzenia egzekucji, jednakże nie jest to wystarczające do przyjęcia, iż są oni organem władzy publicznej czy też organem państwa. W konsekwencji, Wojewódzki Sąd Administracyjny **uznał, iż komornik nie jest organem administracji publicznej ani sądem w rozumieniu przepisów Ustawy o opłacie skarbowej.**

Nadto, w wyroku z dnia 20 stycznia 2004 r. sygn.. SK 26/03 Trybunał Konstytucyjny stwierdził, iż komornicy działają przy sądach rejonowych, nie wchodzą jednak w ich strukturę. Nie są też organem władzy sądowniczej (z uwagi na odmienną funkcję, nie polegającą na wymierzaniu sprawiedliwości - art. 175

ust.1 Konstytucji). Trybunał podkreślił, iż Komornicy są strukturą wyodrębnioną, wyposażoną we władztwo, o własnych kompetencjach.

Wyrażone przez Trybunał Konstytucyjny stanowisko ma swoje potwierdzenie w doktrynie. W komentarzu do art. 6 ustawy o opłacie skarbowej (*Ofiarski Zbigniew, Komentarz do ustawy o opłacie skarbowej, [w:] Ustawy: o opłacie skarbowej, o podatku od czynności cywilnoprawnych. Komentarz, wyd. III*) wskazano, że „(...) w art. ust 1 pkt 4 u.o.s. przyjęto, że obowiązek wniesienia opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego pełnomocnictwo w organie administracji publicznej lub sądzie. Taka regulacja wyłącza spod ustawy pełnomocnictwa składane w postępowaniu egzekucyjnym do komornika,. Ponieważ nie został on umieszczony w katalogu podmiotów wskazanych w tym przepisie”.

Rozróżniając postępowanie sądowe i egzekucyjne podkreśla się, że postępowanie sądowe jest prowadzone przed sądem i przez sąd, podczas gdy postępowanie egzekucyjne może być prowadzone przez sąd i przez komornika jako organy egzekucyjne (zgodnie z regulacją art. 758 Kodeksu postępowania cywilnego). Sąd występuje w charakterze sądu egzekucyjnego, gdy przepis tak stanowi, **komornik zaś występuje jako organ egzekucyjny prowadzący postępowanie egzekucyjne.**

Przedstawiony powyżej pogląd podzielił również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w prawomocnym wyroku z dnia 26 maja 2017 r. sygn. I SA Lu/1052/16, wskazując, iż użyte w art. 1, ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej sformułowanie *złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa albo jego odpisu, wypisu lub kopii w postępowaniu sądowym* **nie obejmuje złożenia dokumentu pełnomocnictwa (w oryginale, odpisie, wypisie lub kopii) komornikowi w związku z prowadzoną przez niego egzekucją.** Zdaniem Sądu, skoro przepisy art. 1, ust. 1 pkt 2 oraz art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej zawierają regulację różnych aspektów powstawania tego samego obowiązku podatkowego to winny one być analizowane łącznie. W konsekwencji, dla powstania rzecznego obowiązku istotne jest zarówno to, że złożenie dokumentu pełnomocnictwa ma nastąpić w postępowaniu sądowym, jak i to, że ma to mieć miejsce w sądzie.

Przeciwko objęciu zakresem regulacji Ustawy o opłacie skarbowej pełnomocnictw składanych komornikowi w postępowaniu egzekucyjnym przemawia nadto przepis art. 11 ust. 1 i 2 niniejszej ustawy. Nakłada on, na podmioty którym złożono dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa, obowiązek comiesięcznego, zbiorczego raportowania o przypadkach nieuiszczenia należnej opłaty skarbowej do właściwych organów podatkowych. W katalogu podmiotów zobowiązanych do przekazywania takich informacji ustawodawca umieścił: sądy, organy administracji rządowej i samorządowej oraz podmioty inne niż organy

PREZYDENT MIASTA RADOMIA - RADOSŁAW WITKOWSKI

ul. Kilińskiego 30, 26-600 Radom, tel. 48 36 20 201 fax: 48 36 26 753, e-mail: prezydent@umradom.pl

www.radom.pl

Sprawę prowadzi Małgorzata Woźniak tel. 48 36 20 291, e-mail: m.wozniak@umradom.pl

administracji rządowej i samorządowej wykonujące zadania z zakresu administracji publicznej. W ocenie wnioskodawcy nie budzi żadnej wątpliwości, iż komornik sądowy nie został objęty ustawowym obowiązkiem składania do organu podatkowego informacji zbiorczej o przypadkach nieuiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Takie stanowisko zaprezentował m.in. Burmistrz Grodziska Mazowieckiego w Interpretacji indywidualnej z dnia 25 sierpnia 2016 r. (sygn. FN.EF.3120.1.2016.ET).

Podobnie, na mocy art. 8 ust. 5 Ustawy o opłacie skarbowej, tylko sąd, organ administracji rządowej lub samorządowej albo podmiot inny niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej, są uprawnione do żądania przedłożenia im oryginału dowodu zapłaty opłaty skarbowej.

Mając na względzie zasadę racjonalnego działania ustawodawcy nie sposób uznać, ażeby w ramach jednego aktu prawnego konstruował on przepisy w sposób niekonsekwentny. Gdyby nawet hipotetycznie przyjąć, że na gruncie Ustawy o opłacie skarbowej pod pojęciem postępowania sądowego mieści się również postępowanie egzekucyjne toczące się przez komornikiem sądowym, to rodzi się pytanie dlaczego ustawodawca nie nałożył na komornika obowiązku informowania właściwych organów podatkowych o braku zapłaty opłaty skarbowej przez podmiot do tego zobowiązany i nie umocował komornika do żądania przedłożenia oryginału dowodu uiszczenia tej opłaty w przypadku powzięcia wątpliwości co do zapłaty tej należności.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie we wskazanym już wcześniej orzeczeniu o sygn. akt: I SA Lu/1052/16, że, *„komornik sądowy jest, jak wynika z art. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji w dacie wydania zaskarżonej interpretacji - Dz. U. 2015r. poz. 790 ze zm.), funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym. Wykonuje on, na własny rachunek, czynności egzekucyjne w sprawach cywilnych (art. 2 ust. 1 i art. 3a powołanej ustawy), a jego działalność podlega nadzorowi prezesa sądu rejonowego, przy którym działa (art. 3 ust. 1 i 2 tej ustawy) Komornik jest odrębnym od sądu organem egzekucyjnym (por. art. 758 i art. 759 § 1 k.p.c.), nie jest organem sądu, ani nie wchodzi w skład (nie jest częścią) sądu jako jednostki organizacyjnej. Komornika sądowego nie może więc obejmować określenie „sąd”, a prowadzone przez niego postępowanie nie może być uznane za „postępowanie sądowe” w rozumieniu, o którym mowa wyżej. W przepisach k.p.c. komornik sądowy oraz sąd realizujący kompetencje przypisane mu w zakresie postępowania egzekucyjnego określone są wprawdzie wspólnym mianem „sądowe organy egzekucyjne” jednak nie zmienia to pozycji ustrojowej i funkcjonalnej komornika. Jednocześnie przytoczone określenie nie zostało wykorzystane w regulacjach ustawy o opłacie skarbowej, która nie tylko wiąże obowiązek uiszczenia opłaty ze złożeniem dokumentu pełnomocnictwa*

PREZYDENT MIASTA RADOMIA - RADOSŁAW WITKOWSKI

ul. Kilińskiego 30, 26-600 Radom, tel. 48 36 20 201 fax: 48 36 26 753, e-mail: prezydent@umradom.pl

www.radom.pl

Sprawę prowadzi Małgorzata Woźniak tel. 48 36 20 291, e-mail: m.wozniak@umradom.pl

w postępowaniu sądowym prowadzonym przez sąd, ale także - konsekwentnie - poza organami administracji rządowej i samorządowej oraz podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 2, wymienia wyłącznie i jednoznacznie sąd jako podmiot, który może żądać przedstawienia oryginału dowodu zapłaty opłaty skarbowej (art. 8 ust. 5 ustawy) oraz który ma obowiązek przekazywania informacji o przypadkach nieuiszczenia tej opłaty (art. 11 ust. 2 ustawy)"

Ponad przytoczoną powyżej argumentację, wnioskodawca pragnie wskazać na utrwaloną linię interpretacyjną, o której mowa w art. 14n § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 900 z późn. zm.; dalej jako: Ordynacja podatkowa), dotyczącą problematyki obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa złożonego komornikowi sądowemu, która była przedmiotem szeregu interpretacji indywidualnych", (...) „które potwierdzają stanowisko prezentowane przez wnioskodawcę, że pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa.

Jak wynika z treści przywołanych powyżej interpretacji, wnioskodawcy, opisując stan faktyczny, wskazali, iż ich umocowanie wynikało z pełnomocnictwa ogólnego do działania na etapie postępowania sądowego i egzekucyjnego i było ono składane komornikowi w postępowaniu egzekucyjnym. Tym samym kluczowe znaczenie dla treści wydanych interpretacji indywidualnych miał fakt składania pełnomocnictwa na etapie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika, który jak wykazano powyżej, nie należy do kręgu podmiotów, z którymi Ustawa o opłacie skarbowej wiąże obowiązek uiszczenia opłaty skarbowej w związku ze złożeniem pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii).

Wnioskodawca, choć nie ma wątpliwości co do stawianej we wniosku tezy, iż komornik nie został objęty podmiotowo zakresem Ustawy o opłacie skarbowej, z ostrożności procesowej wskazuje na ogólną zasadę prawa podatkowego in dubio pro tributario, która w myśl art. 2a Ordynacji Podatkowej oznacza, że nie dające się usunąć wątpliwości co do treści przepisów prawa podatkowego rozstrzyga się na korzyść podatnika. Realizacja tej zasady ma na celu zwiększenia ochrony podatnika, tak aby nie ponosił on negatywnych konsekwencji związanych z funkcjonowaniem wadliwych (również z uwagi na ich nieczytelność lub niespójność) przepisów prawa.

Podsumowując, zarówno wykładnia przepisów Ustawy o opłacie skarbowej, jak i dotychczasowy dorobek orzeczniczy sądów administracyjnych oraz organów podatkowych w zakresie wydawanych przez nich interpretacji indywidualnych, w ocenie Wnioskodawcy w sposób jednoznaczny potwierdza tezę, iż w przypadku przedłożenia pełnomocnictwa przed komornikiem sądowym, nawet w przypadku gdy jest to pierwszy moment złożenia tego pełnomocnictwa w sprawie, pełnomocnictwo

takie w żadnej sytuacji nie podlega opłacie, o której mowa w ustawie z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej.

Mając na względzie powyższe, Wnioskodawca wnosi o potwierdzenie swojego stanowiska.

Oświadczenie wnioskodawcy

Ja, niżej podpisany pouczone o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 w związku z § 6 Kodeksu karnego za składanie fałszywych oświadczeń składam, stosownie do art. 14b § 4 ustawy - Ordynacja podatkowa, oświadczenie następującej treści:

Oświadczam, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego."

Do wniosku dołączone zostały załączniki:

1. potwierdzenie uiszczenia opłaty od wniosku,
2. interpretacja ogólna Ministra Finansów z dnia 9 czerwca 2015r. PT1.050.1.215.LJU.19,
3. interpretacja Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 21.11.2019r. sygn. COP-13.310.10.2019.GWA,
4. interpretacja Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 28.10.2019r. sygn. COP-13.310.1.2019.GWA,
5. interpretacja Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 03 października 2018r. sygn. PE-10-OP.3130.42.2018.BPO,
6. interpretacja Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 27 lutego 2018r. sygn. PE-10-OP.3130.91.2017.BPO,
7. interpretacja Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 04 marca 2016r. sygn. PE-10-OP.3130.15.2016.BPO,
8. interpretacja Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 26 lipca 2016r. sygn. PD-03-1.3130.8.1.2016.GK, z dnia 14 grudnia 2015r. sygn.. PD-01.3130.8.2.2015.GK,
9. interpretacja Prezydenta Miasta Szczecina z dnia 8 października 2019 r. sygn.. WPiOL.II.310.3.2019.EJ,

PREZYDENT MIASTA RADOMIA - RADOSŁAW WITKOWSKI

ul. Kilińskiego 30, 26-600 Radom, tel. 48 36 20 201 fax: 48 36 26 753, e-mail: prezydent@umradom.pl

www.radom.pl

Sprawę prowadzi Małgorzata Woźniak tel. 48 36 20 291, e-mail: m.wozniak@umradom.pl

10. interpretacja Prezydenta Miasta Szczecina z dnia 25 lipca 2016 r. sygn.. WPIOL.II.310.3.2016.LR,
11. interpretacja Prezydenta Miasta Katowice z dnia 26 sierpnia 2016 r. sygn.. PO-III.310.28.2016.BT,
12. interpretacja Prezydenta Miasta Katowice z dnia 2 stycznia 2020 r. sygn.. EO-III.310.33.2019.BT,
13. interpretacja Prezydenta Miasta Łodzi z dnia 10 sierpnia 2016 r. sygn.. DFP-Fn-XI.310.2.2016,
14. interpretacja Prezydenta Miasta Wrocławia z dnia 26 sierpnia 2016 r. sygn.. WPO-KP.310.9.2016.KD,
15. interpretacja Prezydenta Miasta Torunia z dnia 22 listopada 2019 r. sygn. WPIW.310.17.2019.WS,
16. interpretacja Burmistrza Grodziska Mazowieckiego z dnia 25 sierpnia 2016 r. sygn. FN.EF.3130.1.2016.ET.

Stanowisko organu podatkowego dokonującego interpretacji.

Odnosząc się do pytania wnioskodawcy zawartego we wniosku o udzielenie pisemnej interpretacji prawa podatkowego w pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 2 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2019r., poz. 900 z póź. zm.) zwanej dalej „o.p.”, przepisy ustawy stosuje się do opłaty skarbowej oraz opłat, o których mowa w przepisach o podatkach i opłatach lokalnych. Przy czym, gdy w ustawie jest mowa o podatkach - rozumie się przez to również przedmiotową opłatę (art. 3 pkt 3 lit. c o.p.), a przez ustawy podatkowe rozumie się ustawy dotyczące podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych określające podmiot, przedmiot opodatkowania, powstanie obowiązku podatkowego, podstawę opodatkowania, stawki podatkowe oraz regulujące prawa i obowiązki organów podatkowych, podatników, płatników i inkasentów, a także ich następców prawnych oraz osób trzecich stosownie do art. 3 pkt 1 cyt. ustawy. Zgodnie z art. 14c § 1 o.p. interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Organ podatkowy, po przeanalizowaniu przedstawionego stanu faktycznego i stanowiska wnioskodawcy, w oparciu o przedłożone dokumenty i w świetle przepisów obowiązujących w dniu złożenia wniosku wyjaśnia, co następuje:

Jak wynika z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 1546 z późn. zm.) opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub postępowaniu sądowym. W przytoczonym art. 1 przywołanej wyżej ustawy, zawarto zamknięty katalog spraw i czynności urzędowych, z którymi ustawodawca wiąże powstanie obowiązku wniesienia opłaty skarbowej. Takie unormowanie powoduje, że opłacie skarbowej podlegają tylko takie dokumenty stwierdzające udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii, które składane są w postępowaniu obejmującym sprawy z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

W ustawie o opłacie skarbowej sprecyzowano również kiedy powstaje obowiązek uiszczenia tej opłaty. Z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy wynika, że obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii - z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 (opłacie skarbowej podlega również dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia oraz zezwolenia (pozwolenia) przez podmiot inny niż organ administracji rządowej i samorządowej, w związku z wykonywaniem zadań z zakresu administracji publicznej, a także złożenia w takim podmiocie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii).

Analizując przywołane powyżej przepisy ustawy o opłacie skarbowej można bezspornie stwierdzić, że obowiązek zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii powstaje z chwilą złożenia tego dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie innym niż organ administracji rządowej i samorządowej, w związku z wykonywaniem zadań z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Dla udzielenia odpowiedzi na pytanie zawarte we wniosku o interpretację przepisów prawa podatkowego „czy Wnioskodawca jako pełnomocnik Klienta zobowiązany jest do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego komornikowi” niezbędnym jest ustalenie: 1) czy komornik jest organem administracji publicznej lub sądem, a w następstwie uzyskanej odpowiedzi, 2) czy prowadzone przez niego postępowanie egzekucyjne jest sprawą z zakresu administracji publicznej lub postępowaniem sądowym.

Jak stwierdził Trybunał Konstytucyjny w swoim orzeczeniu z dnia 12 kwietnia 2012 r. sygn. TK SK 21/11 „komornik jest funkcjonariuszem publicznym (art. 1 ustawy o komornikach), który został wyposażony przez państwo w kompetencje władcze zarówno w stosunku do osób (art. 761 i art. 764 k.p.c.), jak i wobec instytucji publicznych (art. 761 i art. 765 k.p.c.). Przysługuje mu upoważnienie do nakładania

kar. Takie ukształtowanie jego kompetencji przesądza o tym, że komornik jest organem władzy publicznej, czego symboliczny wyraz stanowi prawo używania pieczęci urzędowej z godłem państwa. Komornicy są powoływani przez organ państwa, tj. Ministra Sprawiedliwości, i działają przy sądach rejonowych, nie wchodząc jednak w ich strukturę. Mimo organizacyjnego i funkcjonalnego powiązania z władzą sądowniczą, komornicy nie są jednak organami tej władzy i nie sprawują wymiaru sprawiedliwości". Uwzględniając powyższe orzeczenie bezspornie można stwierdzić, że na gruncie obowiązującego prawa, komornik nie jest organem władzy sądowniczej. Co do roli komornika sądowego jako organu administracji publicznej wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku wydanym w dniu 8 lutego 2017. sygn. I SA/I 927/16, który uwzględniając cytowany wyżej wyrok Trybunału Konstytucyjnego, stwierdził, że „Status komornika to całokształt jego uprawnień i obowiązków określonych ustawą o komornikach sądowych i egzekucji oraz przepisami kodeksu postępowania cywilnego i innych ustaw". W dalszej części wyroku Sąd potwierdza „Oczywiście zgodzić się należy, że komornicy przejęli część kompetencji władzy publicznej - możliwość prowadzenia egzekucji." Zdaniem Sądu „Jednak ustawą określony zakres działania nie jest wystarczający do przyjęcia, że komornicy są organem władzy publicznej czy też organem państwa. W kontekście powyższego uznać należy, że komornik nie jest organem administracji publicznej ani sądem w rozumieniu przepisów art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej."

Uwzględniając poczynione powyżej ustalenia, pozostaje do rozważenia, czy prowadzone przez komornika postępowanie egzekucyjne jest postępowaniem sądowym, a w konsekwencji złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa, w opisanym we wniosku przypadku, podlega opłacie skarbowej?

Zagadnienie to było przedmiotem analizy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, który w wyroku z dnia 26 maja 2017 r. sygn. I SA/Lu 1052/16 stwierdził, że „Komornik jest odrębnym od sądu organem egzekucyjnym (por. art. 758 i art. 759 § 1 k.p.c.), nie jest organem sądu, ani nie wchodzi w skład (nie jest częścią) sądu jako jednostki organizacyjnej. Komornika sądowego nie może więc obejmować określenie „sąd", a prowadzone przez niego postępowanie nie może być uznane za „postępowanie sądowe" w rozumieniu, o którym mowa wyżej." W dalszej części swojego wyводу Sąd zauważa, iż „ W przepisach k.p.c. komornik sądowy oraz sąd realizujący kompetencje przypisane mu w zakresie postępowania egzekucyjnego określone są wprawdzie wspólnym mianem „sądowe organy egzekucyjne", jednak nie zmienia to pozycji ustrojowej i funkcjonalnej komornika. Jednocześnie przytoczone określenie nie zostało wykorzystane w regulacjach ustawy o opłacie skarbowej, która nie tylko wiąże obowiązek uiszczenia opłaty ze złożeniem dokumentu pełnomocnictwa w postępowaniu sądowym prowadzonym przez sąd, ale także - konsekwentnie - poza organami administracji rządowej i samorządowej oraz podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 2, wymienia wyłącznie i jednoznacznie

PREZYDENT MIASTA RADOMIA - RADOSŁAW WITKOWSKI

ul. Kilińskiego 30, 26-600 Radom, tel. 48 36 20 201 fax: 48 36 26 753, e-mail: prezydent@umradom.pl

www.radom.pl

Sprawę prowadzi Małgorzata Woźniak tel. 48 36 20 291, e-mail: m.wozniak@umradom.pl

sąd jako podmiot, który może żądać przedstawienia oryginału dowodu zapłaty opłaty skarbowej (art. 8 ust. 5 ustawy) oraz który ma obowiązek przekazywania informacji o przypadkach nieuiszczenia tej opłaty (art. 11 ust. 2 ustawy).” Na bazie poczynionych rozważań i ustaleń Sąd w podsumowaniu stwierdza, że „egzekucja sądowa prowadzona przez komornika sądowego nie jest „postępowaniem sądowym” w rozumieniu art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej, a złożenie komornikowi sądowemu w związku z prowadzoną przez niego egzekucją dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (w oryginale, odpisie, wypisie lub kopii) nie powoduje powstania obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej, o której mowa w art. 1, ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 1 pkt 4 wymienionej ustawy”.

Wracając do pytania będącego przedmiotem wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego w zakresie obowiązku zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego przez Wnioskodawcę w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika sądowego, w oparciu o przedstawiony stan prawny oraz przywołane orzecznictwo należy uznać, że pełnomocnictwo to nie podlega opłacie skarbowej ponieważ komornik sądowy nie jest organem administracji publicznej, ani sądem, ani podmiotem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej, a prowadzone przez niego sprawy (postępowanie egzekucyjne) nie są sprawami z zakresu administracji publicznej, ani postępowaniem sądowym.

Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego rozpatrywany jest w oparciu o przepisy Działu II, rozdziału 1a ustawy Ordynacja podatkowa. Stosownie do art. 14h w sprawach dotyczących wydawania interpretacji indywidualnej na wniosek przepisy art. 14d, art. 14f, art. 120, art. 121 § 1, art. 125, art. 126, art. 129, art. 130, art. 135, art. 140, art. 143, art. 165 § 3 i 3b, art. 165a, art. 168, art. 169 § 1-2 i 4, art. 170 i art. 171 oraz przepisy rozdziałów 3a, 5, 6, 7, 10 i 23 działu IV stosuje się odpowiednio.

Biorąc powyższe pod uwagę, w stanie faktycznym przedstawionym przez Wnioskodawcę i w oparciu o przytoczone we wniosku przepisy prawa, stanowisko Wnioskodawcy w pełnym zakresie zasługuje na akceptację. W takim przypadku, na podstawie art. 14c Ordynacji podatkowej odstępuje się od szczegółowego uzasadnienia prawnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będącej przedmiotem decyzji

PREZYDENT MIASTA RADOMIA - RADOSŁAW WITKOWSKI

ul. Kilińskiego 30, 26-600 Radom, tel. 48 36 20 201 fax: 48 36 26 753, e-mail: prezydent@umradom.pl

www.radom.pl

Sprawę prowadzi Małgorzata Woźniak tel. 48 36 20 291, e-mail: m.wozniak@umradom.pl

wydanej: 1) z zastosowaniem art. 119a; 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towaru i usług; 3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści. § 2. Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

Na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie Wydział VIII Zamiejscowy w Radomiu, ul. Słowackiego 7, 26-600 Radom. Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - tj. Dz.U. 2019 r. poz. 2325 ze zmianami) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt. 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy)

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Urząd Miejski w Radomiu Wydział Podatków, ul. Jana Kilińskiego 30, 26-600 Radom.

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/a.